

Den Politiske Kamp for Islam

Politisk kamp vil sige, at indgå i en konflikt med regenten, eller den der besidder styreposten. Det involverer at man kæmper en ikke-blodig og ikke-økonomisk kamp, med det formål at opnå en omfattende eller delvis ændring. Denne kamp påtages af en del af regentens borgere.

Politisk kamp er ligeså gammel som civilisationen selv, lige siden folk begyndte at leve side om side, om end i stammer eller lande. Individet, der følte et behov for enten en omfattende eller en delvis ændring, har altid eksisteret. Nogle grupper ønskede at afskaffe de gamle skikke og kulturarven, andre forsøgte at eliminere uretfærdighed, og andre ville tage magten. En del af disse grupper brugte væbnet kamp og økonomisk pres, og andre tyede til politisk kamp for at opnå deres mål.

Kampen tager sin form mellem to sider; den ene side er ved spidsen af det politiske system, dvs. staten der besidder styreposten, får støtte fra sine borgere, og har de væbnede styrker til sin rådighed, som forsvare dens politik, principper og infrastruktur; den anden side, som er ung og svag, dvs. modparten som arbejder for at tiltrække og samle masserne om sin ideologi og ambitioner, for at frembringe den ønskede ændring.

Politisk kamp handler om intellekt og viljestyrke. Viljestyrke er ikke mindre vigtigt end den intellektuelle styrke, det er endda nytteløst at have viljestyrke, uden at have en holdning og en intellektuel opsætning til at vejlede den, for at opnå ændringen, og det er også nytteløst, hvis personen der bærer på idéen er svag. Viljestyrke vil sige rodfæstethed og beslutsomhed rettet henimod at opnå ændringen; det vil sige at tage modige beslutninger i kampen om modsætningen til det aktuelle regime. Det er desuden også naturligt for regenten at bruge al sin magt og alle sine resurser for at knuse bevægelsen for ændring, og neutralisere den, eller endda eliminere den og rykke den op med roden, så den ikke efterlader spor eller påvirkning. Regenten vil bestikke, true, torturere og udsulte folket, og vil endda blive effektiv i disse afskyeligheder. Partifællerne vil derfor lide, og deres beslutsomhed vil blive testet. Hvis de blev svækkede, og trak sig lidt, ville deres kampagne blive opløst og falde sammen, men hvis de stod imod og holdt ud, så ville de opnå deres mål.

Et islamisk parti er et politisk parti, der er baseret på den islamiske verdensanskuelse foruden alle andre, et parti der kæmper ideologisk og politisk, for at bære Islams budskab og opnå sit mål.

For at opnå sit mål, skal de generelle krav for politisk kamp være til rådighed. Kravene er overbevisning om sagen, stærk vilje og trofasthed. Disse karaktertræk skal ikke kun være partiets karaktertræk, men skal være i hvert eneste medlem af partiet. Gennem sin kampagne konfronterer partiet regimet, og forsøger at overtage ledelsen fra regenten. Nationen ledes aldrig af intellektet alene for den er aldrig tilfreds alene med partiets idéer og teorier, men bedømmer det altid gennem personligheden i partiets leder; nationen beundrer kamp, og forledes af historier om mod og heroiske gerninger, selv hvis historien handlede om forbrydere og banditter. Derfor granskes partileders opførsel, før ledelsen bliver overdraget til ham af nationen. For nationen vil aldrig overdrage ledelsen til en kujonagtig, svag, bedragerisk eller selvtilfreds person.

Medlemmerne af dette politiske parti er dem, der bærer det islamiske budskab. De arbejder for Islam og med Islam. De skal derfor referere til den bærende Qur'an, Sendebudets (saaws) Sunnah, og til arven fra Profetens (saaws) ledsagere (Sahabah) - må Allah (swt) være tilfreds med dem alle - og de skal lære hvordan det islamiske kald blev båret, hvordan de skal adoptere det, bære det til nationen, og afgøre deres strategi før de indtræder kampbanen med den politiske kamp mod regenten.

Hvis vi kiggede dybere på den muslimske verdensanskuelse, ville vi snart indse, at den overhovedet ikke kan adskilles fra den politiske kamp, og at den inkluderer den politiko-intellektuelle kamp, dvs. kaldet til alt hvad der er det rette, og forbudet mod hvad der er det slette. Den inkluderer også den væbnede kamp, som er al-Jihad. Den muslimske verdensanskuelse forbereder muslimeren til at være en mand af Jihad og kamp; og den afskaffer alle andre anskuelser, og den inviterer hele menneskeheden til Islam, uanset religion, livssyn, farve eller race, og uanset profession eller titel, for at blive den eneste verdensanskuelse på jorden; og så længe der eksisterer bare en enkel muslim på jorden, vil udbredelsen af Islams budskab være en forpligtelse til enhver tid og på ethvert sted.

Ayaat fra den bærede Qur'an, og udtalelser fra Profeten (saaws) demonstrerer, at det at bære det islamiske budskab kræver åben og ærlig ulydighed overfor enhver anden værdi og anskuelse uden frygt. Ayaat fra den bærede Qur'an har fremlagt vejen muslimer skal følge og tiltaler de vantrø hårdt mens Islams ritualer ringer i deres ører som tordenbrag. Allah (swt) siger:

﴿إِنكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ﴾

"I (vantrø) og de (falske guder) I tilbeder ved siden af Allah, er helvedets brændsel." [MOQ al-Anbiya 21:98]

Han (swt) siger også:

﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾

"Må Ildens faders (Abi Lahab) hænder gå tabt, og må han gå til grunde." [MOQ al-Masad 111:1]

Og Allah (swt) siger ydermere:

﴿وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ هَمَّازٍ مَّشَّاءٍ بِنَمِيمٍ مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ عُتُلُّ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٌ﴾

"Adlyd ikke den afskyelige person, som sværger meget og betragtes som værdiløs; en bagvasker, der går omkring med sladder; som hindrer alt hvad der er godt, overskrider enhver grænse, dyb i synd; brutal og desuden ond." [MOQ al-Qalam 68:10-13]

Disse ayaat fra Qur'anen har fremsat, at de islamiske principper hverken skal overgives eller kompromitteres på nogen som helst måde om end i teori eller praksis for det er forbudt at opgive en af de islamiske love. De vantrø forsøgte at overtale Profeten (saaws) til at kompromittere sit Budskab, men han (saaws) stod fast, og afviste enhver form for indrømmelse.

Disse ayaat og Profetens (saaws) udtalelser har også fremsat, at kampagnen for Islam forbyder enhver at være eftergivende og fleksibel, fordi dette er begyndelsen til selvtilfredshed i kampen, afvigelse fra vejen, og forsømmelse af sagen. Allah (swt) siger:

﴿وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ﴾

"De ønsker, at du skal give efter, så de kan give efter." [MOQ al-Qalam 68:9]

Dette viser at trodsighed er heftigere og at ordene er mere betydningsfulde under konfrontation. Allah (swt) siger:

﴿وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا﴾

"Og snak til dem, for at nå deres indre." [MOQ al-Nisa 4:63]

Da Abu Jahl kom til Profeten (saaws) med rådne knogler i sin hånd, og spurgte ham om Allah (swt) ville genoprejse ham, efter at han var blevet ligesom disse knogler, så svarede Profeten (saaws) ham ikke bare bekræftende men han fortalte ham også, at Allah ville genoprejse ham (Abu Jahl) og smide ham i helvedet.

Da det at bære det islamiske budskab bringer alle former for fysisk lidelse med sig, såsom martyrium, tortur og sult til aktivisterne på begge fronter, altså den væbnede kamp eller den intellektuelle, dvs. den politiko-ideologiske kamp så kom ayaat fra Qur'anen og udtalelser fra Profeten (saaws) for at irrettesætte og love straf til den der afsiger sig forpligtelsen, og for at forsikre de udholdende og gudfrygtige personer, og opfordre

dem til at stå fast, og love dem et paradys i det Hinsides ligeså stort som universet. Disse ayaat er hårde og faste i deres beskrivelse af helvedet og typerne af straf, og i deres skildring af paradiset med sin storslåethed, hvilket fremhæver, at de prøvelser og trængsler muslimerne oplever, faktisk er store belønninger. Allah (swt) siger:

﴿الم أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ﴾

"Alif Lam Mim. Tror folk virkelig, at de vil få lov til at sige, "Vi har iman", uden at blive prøvet? For Vi prøvede dem forhen, og Allah vil sandelig lade det være kendt, hvem der er sandfærdige, og hvem der er løgnere." [MOQ al-'ankabut 29:1-3]

Og Han (swt) siger:

﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَهْتُمُ الْبُؤْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَزَلْزَلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾

"Eller tror I, at I vil indtræde Paradiset uden at have modt de samme (prøver), der kom til dem der gik bort for Jer? De mødte lidelser og modgang og de blev endda så rystede at selv sendebudet og dem der havde iman sammen med ham sagde: 'Hvornår kommer Allahs sejr?' Og sandelig, Allahs sejr er (altid) nær." [MOQ al-Baqarah 2:214]

Og Allah (swt) siger også:

﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ﴾

"Eller tror I virkelig, at I vil indtræde Paradiset, for Allah har testet dem af jer, der kæmpede hårdt (for Hans Sag) og var udholdende." [MOQ Aal 'Imran 3:142]

Allahs Sendebud (saaws) sagde: **"Paradiset afdækkes via trængsler, og Helvedet afdækkes via lyster."** Han (saaws) sagde også, at: **"Belønningen vil være ligeså stor som selve trængslen."** Profeten (saaws) sagde også: **"Vær ligesom Jesu tilhængere! Der blev savet i dem, og de blev sømmet fast til træ! Jeg sværger ved den Eneste Ene i Hvis Hånd min skæbne hviler, at en død i lydighed til Allah, er langt bedre end at leve i ulydighed til Ham."**

Den bærede Qur'an fortæller historien om profeterne og dem der erkendte dem, og fortæller om de lidelser de kom ud for, og de trængsler og prøvelser de stod overfor, og om den uretfærdighed og tyranni, de havde gennemgået fra deres egne folk.

Disse ayaat har til formål at udgøre en moralsk opkvikker for muslimer, og styrke deres beslutsomhed, indtil sejren opnås. Allah (swt) siger:

﴿قَتَلَ أَصْحَابُ الْأَخْذُودِ النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾

"Ve dem, der lavede afgrunden (af ild). En ild fyldt op med brændsel! Og de sad mod ilden. Og de bevidnede alt hvad de gjorde mod dem der havde iman. Og de mishandlede dem kun fordi de erkendte Allah, Ophøjet i Magt, værdig til at blive lovprist." [MOQ al-Buruj 85:4-8]

Ledsagernes standhaftighed, om end de var slaver, frie mænd eller notabiliteter - må Allah (swt) være tilfreds med dem alle - kom ikke som nogen overraskelse; de led alle sammen, og oplevede sult, hjemløshed, tortur

og intimidering og der er ikke behov for at nævne hvad de gennemgik i Abu Talibs bolig og hvad Aal Yassir, Khabbab og Zayd led under fra de vantro; mange bøger som er kendt af enhver, fortæller om deres lidelser.

Dette er den naturlige handlingskurs for enhver - muslim eller andet - der ønsker at indtræde kampbanen og bekæmpe regenten for at ændre samfundets livsstil, og overtagelsen af styreposten bør følge derefter. Det er ikke nødvendigt at referere til de lidelser, som de kommunistiske partiaktivister modtog fra tzarerne under deres kamp, eller at referere til de 'frihed, lighed og broderskab's forkæmpere, der fyldte Bastillefængslet før den franske revolution, eller dem der gjorde oprør imod uretfærdighed i Europa, indtil de fik succes med at ændre Europas ansigt, ved at bruge både væbnet og intellektuel kamp.

Der findes stakkevis af bøger der fortæller hvad det var de muslimske forkæmpere blev mødt med, fra fysisk udslættelse, drab, tortur, krænkelse af ære, til konfiskering af ejendomme.

Der findes adskillige ayaat i Qur'anen, som lovpriser al-Jihad for Allahs (swt) Skyld, og fortæller om dens fortræffelighed og belønninger. Disse ayaat appellerer til, tilskynder, og lovpriser al-Jihad, og giver martyren en status, enhver muslim ønsker at opnå.

Ikke desto mindre, så ophøjer ayaat fra Qur'anen og udtalelser fra Profeten (saaws) den politiske kamp - at kalde (regenten og borgerne) til alt hvad der er det rette og forbyde hvad der er det slette - og anser dette for at være en af de mest ærefulde og højtstående handlinger. De formaner muslimerne til at påtage sig pligten, og stille regenten til regnskab for sine handlinger, og insistere på at bære den, idet gaven og belønningen er høj, og at afsige sig den vil føre til alvorlige og skadelige konsekvenser.

Profeten (saaws) sagde at: **"Den bedste Jihad er et sandt ord, ytret til en tyrannisk regent."** Profeten (saaws) fremsatte ikke kun den politiske kamps fortræffelighed og merit, men han bekræftede også den høje status, som den politiske aktivist, der ofrer sit liv for Allahs (swt) Skyld, ville opnå. For han (saaws) sagde: **"Martyrernes mester er Hamza bin 'Abdel Muttalib, og en mand der rejste sig overfor en tyrannisk regent for at irettesætte ham, og blev dræbt."**

Disse to udtalelser viser ikke kun den politiske kamps høje status, men de godkender og opfordrer også til konfrontation og udfordring. Udtrykket "til en tyrannisk regent", vil sige til hans ansigt og i hans bolig, og at rejse sig overfor en tyrannisk regent, vil sige at rådgive og bebrejde ham ansigt til ansigt.

Døren hvorfra Aal Yassir, Imam Hussein, Imam Ahmed bin Hanbal og andre indtrådte Paradiset er stadig åben for andre muslimer, og den høje status Hamza (må Allah være tilfreds med ham) fik for sit heltmod i væbnet kamp (al-Jihad), kan også opnås af dem der mister livet i den politiske arena. Dem der længes efter væbnet kamp (al-Jihad), længes efter den højeste status, og dem der søger martyrium, søger reelt status som "martyrernes mester".

Dette er hvad den politiske kamp handler om, og dette er dens krav. Dette er også, hvordan det islamiske budskab skal bæres og spredes, og dette er specifikationerne for sådan et arbejde. Således skal medlemmerne af et islamisk parti agere i deres politisk kamp. De bør adoptere det islamiske budskab, sprede og arbejde for det på følgende måde:

- At have en stærk og urokkelig overbevisning (iman)
- At overholde principperne på omfattende vis
- At besidde en stor mængde viljestyrke
- At være standhaftig og beslutsom altid
- At være fast og forholdende til deres adopterede politiske holdninger
- Der bør ikke ske en magtdeling med regenten, hans regering eller hans parlament
- Ingen føjelighed og intet bedrageri

Billedet vil blive storslået og drivende, så snart det politiske parti mødes ansigt til ansigt med myndighederne og støder sammen med dem, og så snart den intellektuelle og politiko-ideologiske kamp begynder.

Så ville de have gjort sig fortjent til merit, belønning og lovprisning, såvel som de højeste grader i Paradiset, og partiet vil være på vej til at opnå sit mål. Hvorimod føjelighed og bedrageri er to dødelige komponenter for partiets medlemmer, og ødelæggende for strukturen, og dermed den islamiske sag. Partimedlemmerne bør være hengivne, heroiske, udfordrende, og faste i deres holdning; de bør overholde deres principper - Islam - og til kampens vej; den bør ikke tilnærmes ved at bande, og udveksle forhånelser, - selv hvis Islam tillader ikke-vulgære reprimander indenfor rimelighedens grænser - men ved at være ubøjelig, og ikke give myndighederne information om partiets aktiviteter og medlemmer overhovedet, selv hvis myndighederne allerede var klar over det, fordi det modstrider ånden ved politisk kamp og heltemod, og bringer skam over partimedlemmer, og formindsker det islamiske partis prestige og troværdighed i myndighedernes øjne, og mere vigtigt i nationens øjne. Hvorfor skulle myndighederne ellers være så ivrige efter at få information, de allerede har? Partimedlemmer der står i denne situation bør ikke kun afholde sig fra at give informationen men bør også tiltale myndighederne med ord som vil ryste deres indre, og lade frygten krybe sig ind på dem så de overvejer deres egen position, og desuden vil frygte andre medlemmer.

Der findes mange beviser fra den bærede Qur'an. Allah (swt) siger:

﴿إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ﴾

"Dem der forfølger (eller forleder i fristelse) de Troende mænd og kvinder og ikke angres, vil få straffen i behvedet og de vil få en brændende straf." [MOQ al-Buruj 85:10]

Og Han (swt) siger også:

﴿وَيَوْمَ يَعْزُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا﴾

"Dagen hvor tyrannen vil bide i sine hænder; og han vil sige: "Gid jeg havde taget en (opret) vej med sendebudet. Og ve mig! Gid jeg aldrig havde taget den person som en nær ven." [MOQ al-Furqan 25:27-28]

Allah (swt) siger også:

﴿وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبْرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلًا﴾

"Og de vil sige: "Vores Herre! Vi adlød vores ledere og vores mægtige personligheder, men de vildledte os fra den rette vej." [MOQ al-Ahzab 33:67]

Standhaftigheden i dem der bærer budskabet, vil fornærme og nedværdige myndighederne, og skade deres moral (el. kampånd). Derfor bør de islamiske aktivister intensivere deres trodsighed overfor myndighederne og deres medhjælpere, der kun kæmper en tabt sag i den sidste grøft, og der er kun behov for en rystelse mere før det første stykke vælter, efterfulgt af alle de andre dominostykker... Sandelig, Allahs (swt) hjælp er på vej, og sandelig, Allahs (swt) hjælp er altid nær... Først der vil muslimerne juble.